

[Bertel Dahlgaard.]

for mig at sige, at man må se på disse tal også i relation til den udvikling, der er foregået siden 1939. I 1939 var den gennemsnitlige indtægt for samtlige personelle apoteker her i landet 17 000 kr.; den steg i løbet af 5 år til 33 700 kr. Derefter er der sket en nedgang, så man i 1946 var nede på 23 000 kr. For de tidligere salgbare apoteker var den gennemsnitlige indtægt i 1939 20 000 kr. Den var i 1944, altså på 5 år, kommet op til 42 800 kr., og i 1946 var den gået ned til 27 800 kr. Jeg har forstået efter samtaler med apotekere, at indtægten igen var i betydelig vækst i 1948, hvor meget ved jeg ikke, men det er en af de ting, som det vil være rimeligt, at udvalget får oplysning om.

Alt dette, tror jeg, er talende argumenter for at gennemføre et forslag som det, der her foreligger.

Derefter endnu blot et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Claussen. Jeg synes, det ærede medlem var så bitter i tonen i dag. Hvorfor det? Det er der dog ingen grund til. Der er ingen grund til at mene, at det, som apotekskommissionen enstemmigt har kunnet indstille, skulle være så urimeligt, og det forekommer mig heller ikke, at det ærede medlems kritik egentlig kunne begrunde ret megen bitterhed. Det ærede medlem gav det udseende af, at hele apotekerlovgivningen og alle forhold vedrørende apotekerne efterhånden var blevet et vildnis, der var så indviklet, at ingen kunne hitte ud af det. Jeg tror, det ærede medlem har undervurderet sine egne evner. Jeg har i hvert fald ingen vanskeligheder med hensyn til de forhold af praktisk art, som kommer i betragtning, og som enhver apoteker selvfølgelig også gerne skal være inde i. (*Poul Claussen*: Vi er nogle få stykker endnu!). Ja, det tror jeg også, jeg tror, der er mange. Jeg forstår altså, at det ærede medlem ikke har haft nogen vanskeligheder.

Jeg vil altså meget tilråde, at man i det udvalg, der nu skal nedsættes, afkræver ministeren alle de oplysninger, som kan have saglig betydning i forbindelse med dette forslag, og jeg vil meget stærkt understrege, hvad jeg egentlig også havde indtryk af, det ærede medlem hr. Poul Claussen var enig med mig i, at dette forslag bør gennemføres i år. Jeg tror, man må sige, at den nuværende tilstand kan vi ikke forsvare at opretholde af hensyn til en ganske overordentlig stor del af apotekerne. Jeg tror også, at apotekerstanden som helhed er meget stærkt interesseret deri.

Når jeg før pointerede, at dette forslag er resultatet af en enstemmig betænkning, vil jeg dog gerne sige, at jeg selvfølgelig ikke dermed ville give udtryk for, at alle i apotekskommissionen har været lige glade ved alle bestemmelserne i dette forslag. Der er selvfølgelig bestemmelser, som man fravisser sider gerne havde ønsket anderledes, men set i sammenhæng er dette et forslag, som man mener det forsvarligt at gennemføre, og sådan tror jeg også, de fleste apotekere vil se på det.

Jeg skal til slut blot gøre en bemærkning i anledning af det ærede medlem hr. Poul Claussens udtalelser om de afløste apotekere. Det ærede medlem antydede, uden at jeg dog helt forstod, om han gjorde denne antydning til sin egen mening, at bl. a. ved det, der her foreslås, skulle der være sket et brud på de forudsætninger, hvorunder afløsningen har fundet sted. Det må jeg meget bestemt protestere imod. Det er indlysende, at jeg, der har ansvaret for denne afløsning i 1932, aldrig ville have indladt mig på eller sat mit navn under noget, som kunne være udtryk for et brud på forudsætningerne for den ordning, som da blev gennemført. Det er ved lejlighed overfor mig antydet, at det skulle være en forudsætning, at der ikke kunne røres ved de bestemmelser, som var afgørende for de afløste apotekeres indtægtsforhold. Også det må jeg bestemt protestere imod. Ordningen er gennemført under den forudsætning, at der ikke kan ske indgreb, som har ensidige virkninger for de pågældende, men ændringer af almen karakter i apotekerlovgivningen må selvfølgelig også omfatte dem. Også de må være underkastet de almene vilkår, som apotekerstanden som sådan får tildelt gennem lovgivningen.

Endelig ønsker jeg hertil at føje en bestemt udtalelse, nemlig denne: Når jeg gennemgår de forventninger, som indehaverne af de afløste privilegier kunne nære i 1932, og jeg så ser på de resultater, som afløsningen har bragt i den tid, der er gået siden, må jeg sige overfor det høje ting, at det, der er opnået, er adskilligt gunstigere end det, man dengang kunne forvente.

Da der imidlertid er fremsat den nævnte udtalelse her, må jeg meget anmode den højtærede minister om, at der i det kommende udvalg må fremkomme enhver oplysning, der kan tjene til at belyse udviklingen siden afløsningen for de afløste privilegiers vedkommende.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til gennemførelse.